

דאי ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף¹ מכי שחיט פורתא כולי -

For if the slaughtering lasts from the beginning to the end, as soon as he slaughters a little, etc.

Overview

The גמרא attempts to prove that אין לשחיטה אלא לבסוף, that the act of שחיטה is accomplished only at the end of the שחיטה, for if the שחיטה lasts the entire duration of the שחיטה, why should one be חייב ד' וה' when the was בעזרה (because of בעזרה), he is no longer שוחט the owner's animal. תוספות explains why we cannot derive the same conclusion from a simple case of בעזרה, חולין, without getting involved in ד' וה'.

תוספות anticipates a difficulty:

ממאי דחייב רחמנא אחולין בעזרה ואשחוט חוץ² לא מצי למפרך -

The גמרא could not have challenged (the view that סוף ועד סוף) from the fact that the תורה holds one liable for בעזרה and שחוט חוץ, by asking -

אי ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף מכי שחטה פורתא אסרה ואידך מחתך עפר בעלמא הוא -

If שוחט a bit, the animal became prohibited (and אסור בהנאה) and the remainder of the שחיטה should be considered as if he is merely cutting earth, and if ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, there was not a complete שחיטה, so why is he חייב -

אף³ על גב דליכא למימר דמחייב אהוא פורתא כמו שאפרש בסמוך⁴ -

Even though that we cannot say that he is liable for that initial slight שחיטה, as I will shortly explain, but rather the חיוב comes for the entire שחיטה, which seemingly is only - אין לשחיטה אלא לבסוף, this should seemingly prove that מחתך עפר בעלמא, so why is he חייב,

תוספות responds:

דכיון דאין שם פסול אחר אלא דשחוט חוץ לבדו איכא למימר דבהכי חייב רחמנא-

For since (in the case of שחוט חוץ or שחטו בעזרה) there is no other invalid

¹ When an act of שחיטה, which has legal ramifications, is required; does this mean that the entire שחיטה process from the beginning till the end is included (ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף), or is it only the final moment of שחיטה that is pertinent regarding the legal consequences (אין לשחיטה אלא לבסוף).

² One is not permitted to be שוחט חוץ in the עזרה and similarly one may not be שוחט קרבנות outside the עזרה.

³ תוספות is anticipating a possible response, even if we maintain סוף ועד סוף, nevertheless as soon as he is חייב, which would seemingly refute the proof that אין לשחיטה אלא לבסוף. This notion is rejected by תוספות

⁴ See following תוס' ד"ה כי.

act there, except for שחוט' חוץ, so therefore we can say that the תורה holds one liable even in this manner⁵ -

אבל כשיש פסול אחר עמו' אז יש לפטור אפילו' למאן דאמר ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף -
However, when there exists another invalid act (such as גנב וטבח) together with שחוט' חוץ, we should then exempt him (from ד' וה' even according to the one who maintains ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף -

כיון דבסוף שחיטה הוי כמחתך עפר בעלמא:

Since at the end of the שחיטה, he is merely cutting earth.

Summary

There can be no proof that לבסוף אין לשחיטה אלא לבסוף or שחוט' חוץ of דין from the חולין or שחוט' חוץ, for there the תורה decreed that it is forbidden (even) in this manner.

Thinking it over

writes that when there are two פסולים, then he should be exempt **even** according to the סוף לשחיטה מתחילה ועד סוף. ⁸ מ"ד. Seemingly the word אפילו (even) is inappropriate, since the whole discussing here is only according to the מ"ד ישנה מ"ד ישנה. ⁹?! לשחיטה מתחילה ועד סוף

⁵ We can maintain that ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף, and nevertheless even though once the process of שחוט' חוץ began he is only מחתך בעפר, he is still חייב, for this is what the תורה forbade; it is a גזירת הכתוב, otherwise, there can be no איסור of שחוט' חוץ (if we maintain שחוט' חוץ ועד סוף לשחיטה מתחילה).

⁶ However, when there are two פסולים together, for instance חולין בעזרה and ד' וה', so even though he will be חייב for חולין בעזרה (see footnote # 5), but how can he be חייב for ד' וה', since he is not slaughtering the owner's animal, rather he is מחתך בעפר בעלמא (and the חייב of ד' וה' can be in all other cases [except for שחוט' חוץ and חולין בעזרה]).

⁷ See 'Thinking it over'.

⁸ See footnote # 7.

⁹ See מהרש"א (הארוך).